

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Filippenzen 2:12 en 13

...blijft...uw behoudenis bewerken met vreze en beven, want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt.

Selwyn Hughes merkt naar aanleiding van de gekozen tekstverzen ergens (vrij vertaald) op: 'teveel christenen kennen als reactie op het wonder van de christelijke boodschap wel een moment van enthousiasme, maar zien niet de noodzaak om vervolgens hun roeping en verkiezing te bevestigen en dus blijft geestelijke groei uit'. Voor talloze christenen is echter sowieso een onvoorwaardelijk accepteren van waartoe Paulus hier oproept een moeilijke zaak! Want riekt wat hij hier zegt niet naar behoudenis door werken? Toch, een soortgelijke oproep komen we ook tegen bij Petrus in 2 Petrus 1:10 *Beijvert u daarom des te meer, broeders, om uw roeping en verkiezing te bevestigen; want als gij dit doet, zult gij nimmer struikelen* (zie 'Het woord van de week', week 29). Dit tekstwoord van Petrus borduurt voort op de daaraan voorafgaande verzen - vanaf vers vijf. De overeenkomst tussen wat Paulus en Petrus zeggen en bedoelen, onderstreept het Bijbelse gegeven dat - hoewel het waar is dat het christenleven een leven van geloof is en niet van werken - het geloof dat zich niet vertaalt in werken, niet alleen geen geloof mag heten, maar zondermeer geen geestelijke groei kent! Het is een dood geloof (Jac. 2:26)!

Generaliserend gezegd, lijkt het er op dat in de christengemeente van vandaag in toenemende mate een *gevoelsgeloof* terrein aan het winnen is en er nog amper - tot soms zelfs helemaal - geen zicht meer is op hetgeen Paulus in navolging van Petrus in de gekozen tekstverzen uitdrukt. Aandacht in onderwijs en prediking voor de noodzaak én betekenis van een geloof dat zich uitdrukt in de praktijk van het leven lijkt zoek. John Stott geeft in dit verband ergens terecht aan, dat er een verband is tussen deze armoede in menig christenleven en de armoede qua inhoud in de verkondiging: 'het armoedige peil van menig christenleven komt voort uit het armoedige peil van de christelijke verkondiging'. De balans in onderwijs en verkondiging is op dit punt volkomen zoek.

De eerder aangehaalde Selwyn Hughes constateert in deze terecht dat deze armoede zich met name vertaalt in de moraal van allereerst veel jonge mensen (vrij vertaald): 'vele christen jongeren zien het niet als fout om een seksuele relatie te hebben voor het huwelijk', 'zij zien helaas niet meer de relatie tussen geloven en leven'. Hughes vervolgt (vrij vertaald): 'de steeds groter wordende kloof tussen geloof en leven brengen het christelijk geloof in diskrediet'.

Niet wat ik voel in mijn geloof is als zodanig bepalend voor de eeuwigheid en al helemaal niet voor het te verwachten loon, maar of Jezus Christus in en door mij heen in woord én daad zichtbaar wordt. Kenmerkt mij hier vrees en beven? Ben ik er van doordrongen dat ik niet alleen het loon maar ook de eeuwigheid kan mislopen? Laat de ernst van de woorden van Paulus eens tot ons doordringen als hij zegt: *...ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang, om niet, na anderen gepredikt te hebben, wellicht zelf afgewezen te worden* (1 Cor. 9:27) en wat te denken van: *Daarom, wie meent te staan, zie toe, dat hij niet valle* (1 Cor. 10:12). Somber? Nee, realistisch: Hij in alles wat ik ben!